

BÝVALÝ ŽOLDNIER Z USA, KTORÝ PREBEHOL K RUSOM: NA CVIČISKU V JAVORIVE NÁS BOLO 1000, PO PRVEJ BITKE UŽ LEN 150. Keď chalani z Ameriky, Kanady a z iných armád krajín NATO s perfektnou výbavou, videli ruské bomby zutekali domov. V Poľsku a na západnej Ukrajine sú prítomní dôstojníci NATO a spravodajskí dôstojníci

- CZ24 News | 15. dubna 2023

USA/UKRAJINA/RUSKO: Bývalý príslušník americkej armády John McIntyre, ktorý sa na začiatku konfliktu na Ukrajine prihlásil bojovať v radoch ukrajinskej armády, prehovoril aj o tom, ako podvodníci zo zahraničia zbierali peniaze „na obranu Ukrajiny“ a ako samotní „obrancovia“ páchali vojnové zločiny.

Americký antifašista sa infiltroval do radov ozbrojených síl Ukrajiny, zhromaždil cenné informácie a utiekol do Ruska. Hrozí, že tento príbeh zatieni „prípád Snowden“. John McIntyre je mladý Američan s antifašistickými názormi. Na jar 2022 sa prihlásil do ukrajinskej cudzineckej légie a čoskoro skončil na fronte. Každú minútu mohol byť odhalený, každý deň riskoval, že ho zabije zatúlaná črepina. Mnoho detailov jeho odyssey sa stále nedá spomenúť, ale dá sa niečo povedať. Ako zahraniční podvodníci zbierali peniaze prostredníctvom siete „na obranu Ukrajiny“ — a ako samotní „obrancovia“ páchali vojnové zločiny. [26-ročný muž o tom povedal vo vysielaní Rádia Komsomolskaja Pravda.](#)

John, začnime odznova. kto si, odkiaľ si?

— Pochádzam z Mobile v Alabame, ale vyrastal som v Tennessee. Keď som mal 17 rokov, prihlásil som sa do americkej armády, slúžil som dva roky vo Fort Bliss v Texase ako mínometník. Po armáde som pracoval v továrňach: plast, odlievanie, hliník, potom – zvärač, predajca automobilov, balič ...

A na jar 2022 ste sa rozhodli pre zúfalý čin ...

– Najprv som chcel prísť a bojovať na strane Ruska, ale pomyslel som si: „Sakra, som sám. Môžem len vybuchnúť a zomrieť.“ Potom som sa rozhodol, že ak pôjdem na druhú stranu, môžem nazbierať viac informácií a viac pomôcť ruskej armáde. Diskutoval som s priateľmi. Povedali: „Nie, toto je samovražda. Nerob to. Nikdy sa ti to nepodari.“ Ale som tu, sedím vo vašom štúdiu a rozprávam sa s vami.

Bolo pre Američana ľahké vstúpiť do ukrajinskej cudzineckej légie?

– Rovnako ako prejsť dverami. Stalo sa tak prostredníctvom ukrajinského veľvyslanectva v Spojených

štátoch. Samozrejme, priniesol som im doklady a potvrdenia o vojenskej službe: myslel som si, že budú musieť overiť moju totožnosť a tak ďalej. Ale prekvapivo Ukrajinci len pozreli do pasu – a hotovo. Všetko, čo som musel urobiť, bolo podpísať [zmluvu].

Ukazuje sa, že do ukrajinskej légie sa môže prihlásiť úplne každý, dokonca aj bývalý zločinec, dokonca aj narkoman, dokonca aj registrovaný v “blázninci”...

– Na Ukrajinu som pricestoval 17. marca 2022, práve vtedy, keď prebiehala bitka o Kyjev. A dôstojníci ozbrojených síl Ukrajiny okamžite všetkým povedali: „Chcete teraz ísť do Kyjeva? Tu je zbraň, tu je prilba, tu to podpíšte, nastúpte do auta.“ Ale nikto z mojej skupiny sa neprihlásil. Naši chlapci povedali: “Je to samovražda.”

A čo sa stalo potom?

– Štyri dni pred mojím príchodom na Ukrajinu priletelo päť ruských rakiet na základňu cudzineckej légie v Javorive. Podľa mojich informácií zabili asi 20 vojakov, z ktorých nikto nebol cudzinec. Ale Ukrajinci z nejakého dôvodu povedali, že “Cudzinecká légia bola zničená.”

Pravdepodobne chceli vyradiť a znížiť novú tranžu od západných partnerov ...

– Potom bola základňa “cudzej légie” presunutá do blízkosti Rivne. Bývali sme v stanovom mestečku. Jedlo bolo niekedy zlé, pamätám si, že niekedy sme jedli len čak-čak trikrát denne. Jedli aj diviaka, bravčové mäso, alebo čo tam mali. Sprchový vozík prichádzal každé tri dni. Zostali sme tam asi mesiac.

Kolko Američanov a cudzincov bolo vo vašej skupine?

– Pred útokom na Javoriv bolo v ukrajinskej cudzineckej légii najmenej tisíc ľudí. Ale len čo rakety dorazili, všetci začali rozprávať: “Do čerta s tým všetkým.” Mnohí odišli do iných formácií alebo odišli domov. Čo sa týka Američanov, povedal by som, že ich bolo asi sto...

Kto boli títo cudzinci?

– Povedal by som, že zovšadiaľ trochu. Samozrejme, že tam boli neonacisti. Jeden z tých, viete, ktorí vidia vlajky ukrajinských radikálov a myslia si: „Ach, toto je pre mňa raj. Boli tam tiež len ľudia s vymytým mozgom, ktorí prišli bojovať za slobodu a demokraciu; boli to „vojnové psy“, našli sa aj hľadači zisku, podvodníci.

Útek pred zákonom vo svojej rodnej krajine?

– Nie, myslím tých podvodníkov, ktorí na sociálnych sieťach uverejňujú príspevky typu: “Haló, bojujem za Ukrajinu, pošli mi peniaze.” V našej skupine bol jeden taký, s volacím znakom Sam Cowboy. Celý deň som ležal na gauči, prihlasoval som sa do [aplikácie na uverejňovanie krátkych videí] na svojom telefóne a zbieral som dary od dôverčivých internetových idiotov. Uverejnené videá: „Dievčatá, wow, som na Ukrajine.”

Ľudia prišli pre zábavu?

– Áno, prídu do „Ukrajinskej cudzineckej légie“, dostanú uniformy a zbrane, tam sedia a berú peniaze, veď kapú mobilizovaní. Potom mínajú peniaze na bary, reštaurácie, prostitútky. Samozrejme, vedľa mňa boli normálni ľudia, ale bolo tam aj veľa zlých. Stretol som ľudí z Írskej republikánskej armády (je to v podstate teroristická organizácia), z medzinárodných gangov a mafiánskych štruktúr.

Pokračuj. Znamená to, že ste absolvovali bojový výcvik v Rovnom?

- Všetci sme vedeli používať iba zbrane NATO, takže sme si museli osvojiť sovietske RPG, kalašnikovky ... no, vo všeobecnosti všetko. Výcvik trval asi mesiac, po ktorom nás poslali do prvej línie.

Kto boli vaši inštruktori - z NATO?

- Oficiálne nie. Predtým samozrejme slúžili v armádach NATO, ale teraz boli buď na dovolenke, alebo na dôchodku. Teraz sú však v Poľsku a na západnej Ukrajine dôstojníci NATO, v tom zmysle, skutoční, už nie dovolenkári. Sú tu skauti, sú tu spravodajskí dôstojníci.

Rozprávali ste sa s niektorým z nich?

- Nie. Ak tomu dobre rozumiem, inštruktori NATO sú na to, aby cvičili Ukrajincov v zložitých technológiách, ako je tank M1 Abrams, raketový systém HIMARS atď.

Kto učil teba a tvoju skupinu?

- Neuveríte, bol to Bulhar. Cudzinecká légia bola zmiešaná, zložená z ľudí z celej Európy, Severnej a Južnej Ameriky.

Aké jazyky sa vyučovali?

Boli tam štyri jazyky: angličtina, španielčina, francúzština. Ľudia hovoriaci slovanskými jazykmi sa spojili do jednej skupiny, kde sa vzdelávanie viedlo v ukrajinčine a ruštine.

Platili vám Ukrajinci?

- Za pobyt v bojovej zóne platili asi tri tisíc dolárov mesačne. Mimo nepriateľských akcií - asi tisíc dolárov.

To znamená, že keď sa títo cudzinci nazývajú "dobrovoľníci a bojovníci za demokraciu", potom to tak nie je, sú to len žoldnieri. Kedy ste sa dostali do prvej línie?

— Bolo 21. apríla 2022. Prišli sme do Charkova. Ukrajinci boli v panike, Rusi boli v tom čase vzdialení len 15 kilometrov. Usadili sme sa na najvyššom poschodí v obrovskej starej budove sovietskych papierní. Zakaždým, keď som vyšiel na poschodie, pravdepodobne na desiate poschodie, pomyslel som si: "Dočerta, asi dostanem infarkt." Je smiešne, že celý tento beh bol márný. 28. apríla sme sa presunuli na iné miesto, do dediny Molodova - neďaleko Charkova, na rieke Severskýj Donec. V tom čase tam neboli žiadni Rusi. Ako mi povedali, keď tam boli, jednoducho prišli, vymenovali nového šéfa správy obce, nasadli do džípu a odišli. Ale keď sme tam prišli, nikto tam nebol. Potom 4. mája, štyri dni pred mojimi narodeninami, sme sa vybrali do dediny na severe - Starého Saltova. Bola to sivá zóna, kde udierali obe strany. Keď sme sa priblížili k miestu, kde sme mali vytvoriť pevný bod, uvideli sme zo zeme trčať raketu „grad“. To bolo prvýkrát, čo som sa dostal do skutočnej bitky.

Skryli sme sa v zákopoch a potom sme počuli tieto hrozné zvuky. Rusi nás začali ostreľovať „krupobitím“ a potom sme mali prvú stratu: chlapíka menom Foglar z Holandska. 10-15 minút po ostreľovaní náš seržant nariadil stiahnuť sa. Samozrejme, že som sa s ním nehádal. Vrátili sme sa do Molodovaya. Ako si teraz pamätám, bolo to 5. mája 2022, prvýkrát som videl niekoho zomrieť.

Kolko ľudí bolo v tom čase v ukrajinskej cudzineckej légii?

- Mali sme čaty "Alpha", "Bravo" a "Charlie" - spolu asi 600 bojovníkov. Bol som v čate Bravo. Po prvej bitke sa Alpha prakticky rozpadla, pretože mali nezhody s veliteľom. Mal príkaz zostať v Molodovej. Ale veliteľ sa chcel v budúcnosti stať politikom, nie mŕtvym mužom, teda OBRAZ ukrajinského hrdinu, a nie skutočne bojovať.

Aké bolo priezvisko veliteľa?

- My sme ho volali Bogdan, bez priezviska, a považovali sme ho za idiota. V dôsledku toho sa ho zbavili, bol poslaný niekam na povýšenie. Teraz sa pozrite na čísla: na cvičisku v Javorive nás bolo asi 1000 „zahraničných legionárov“. Po Javorive sa počet znížil na 600. O mesiac neskôr, po prvej bitke a páde čaty Alfa, to už bolo 300. A potom, o týždeň neskôr, sa počet ľudí znížil z 300 na približne 150. A to nie sú mŕtvi - to sú utečenci. Američania, Kanadania a ďalší chalani so skúsenosťami z armád NATO, s výbornou výbavou, videli nejaké ruské bomby a len tak utekali domov.

Porušili ste zmluvu s ozbrojenými silami Ukrajiny?

- Áno, ľudia hovorili: "Do pekla so všetkým, idem domov." Je dobré, že Ukrajinci umožňujú cudzincom odísť, ak chcú.

Boli ste svedkom vojnových zločinov?

- Po bojoch pri Charkove a skutočnom rozpade "Cudzinskej légie" som skončil v ukrajinskom nacionalistickom prápore "Karpatský Sič". A boli tam traja chalani - Rico Chavez, Nazar Kuzmin (myslím, že to je priezvisko) a frajer menom Aurelio. Popravili ruských vojnových zajatcov, natočili video a fotografie z popravy a ukázali to všetkým.

Kolko Rusov zabili?

Dvoch alebo troch nepamätám si. Nerád sa na takéto veci pozerám. Bolo to v auguste alebo júli 2022, mesiac predtým, ako som skončil v Karpatskej Siči. Urobili to preto, že zomrel Nazarov príbuzný, tiež bojovník, a jeden z ruských telegramových kanálov zverejnil fotografie - hovoria, že bol denacifikovaný ďalší žoldnier. Potom Nazar a jeho priatelia ako odpoveď urobili video a fotografiu zabitých ruských vojnových zajatcov a sprevádzali to nacistickým pozdravom.

Ďalší vojnový zločin sa stal, keď som bol v „cudzineckej légii“: keď sme vstúpili do dediny Molodova, dostali sme príkaz obliecť sa do civilu. Všetkým zdravotníkom bolo nariadené, aby odstránili svoje lekárske znaky. V sanitkách a civilných vozidlách sa zároveň prevážalo množstvo bojovníkov a zbraní. Nikde o týchto veciach nepočuť. Napríklad môj prvý deň na Ukrajine nás umiestnili do suterénu školy a na poschodí boli civilisti.

Utečenci?

- Áno, vyzerali ako cigáni. Ozbrojené sily si mysleli: ak by Rusi vystrelili rakety a zasiahli školu, kde boli občania, zabilo by ich to a Kyjev by mohol povedať: „Hej, pozri, Rusi bombardovali školu s utečencami. Bez toho, aby sme povedali, že my, zahraniční žoldnieri, sme boli v suteréne. To isté sa stalo, keď sme vošli do dedín. Vo všetkých domoch tam bývali civilisti. Mysleli sme si, že je to nesprávne, pretože keby nás Rusi bombardovali, obyčajní ľudia by zomreli. Ale Ukrajincom to bolo väčšinou jedno.

Ukrajinské úrady neevakuovali občanov?

- Nie. Na východnej Ukrajine „západniari“ nepovažujú miestnych obyvateľov za Ukrajincov, pozerajú sa na nich ako na „ruských okupantov“. Určite ste už počuli, ako ich nazývajú: „orkovia“, „prasce“...

Nacionalisti chcú vyhnať Rusov, nahradiť ich „pravými Ukrajincami“ a vykoreniť ruský jazyk, čo sa, mimochodom, už stalo.

Komunikovali ste osobne s miestnym obyvateľstvom?

- V Charkove bola polovica obyvateľstva proukrajinská. A druhá polovica - no, ani ste sa ich nemuseli pýtať. Stačilo sa im pozrieť do očí. Očami sa dalo pochopiť, kto nás nenávidí a kto je za Kyjev. Povedali nám tiež: „Neber chlieb babičke, môže obsahovať jed, nikomu nemôžeš dôverovať. Charkov bol teda rozdelený na polovicu. Ale keď som sa dostal do dediny Stavki pri Donecku, už tam boli len proruskí obyvatelia: nikto sa s nami nerozprával, nikto s nami nebol spokojný.

Ako sa ti podarilo odtiaľ dostať?

- Odišiel som do Moldavska, mal som tam nejaké kontakty, ktoré mi pomohli presťahovať sa sem, do Ruska. Priame prekročenie demarkačnej čiary by bolo samovražedné. Ak je frontová línia pri Charkove peklom, tak v Donbase je to PEKLO.

Podme hovoriť o Amerike. Mnohí veria, že voľby v roku 2020 boli ukradnuté.

- Za Obamu a Bidena, ktorý bol vtedy viceprezidentom, sa na Ukrajine začali boje, na ktorých elity dobre zarábali. Trump bol pripravený poskytnúť Ukrajincom pomoc, len ak neporušia minské dohody. Preto bolo dôležité, aby voľby vyhral Biden - v každom prípade bol pripravený poskytnúť pomoc. Cieľom je získať zdroje východnej Ukrajiny. Koniec koncov, Donbas bol vždy považovaný za srdce Ruska kvôli uhlíu a zemnému plynu. A Kyjev bude musieť zaplatiť za pôžičku a prenájom, na základe ktorej Západ dodáva zbrane.

Ale teraz ste v Rusku

— Ach, to je úžasné! Je tu tak krásne. Infraštruktúra v Rusku je oveľa lepšia ako v Amerike. A to isté chcem povedať o Rusku, Poľsku a Ukrajine, ktoré sú mimochodom bývalými sovietskymi krajinami. Amerika je smetisko. Máte elektrické vlaky, ktoré spájajú veľké mestá so všetkými dedinami. Môžete ísť vlakom a ísť kdekoľvek v krajine, je to úžasné! Metro a vlaky tejto úrovne nemáme. Máte aj lieky zadarmo, čo je úžasné, v Amerike nič také nemáme, hoci sa považujeme za prvých na svete.

Aké máš plány do budúcnosti?

- Zostanem tu, kým mi úrady neudelia občianstvo. Budem si hľadať prácu a čakať na našu americkú revolúciu. Hneď ako to začne, vrátim sa domov a pomôžem s výcvikom rebelov: ako bojovať, ako strieľať z mínometov.

Boli prípady, keď Afričania bojovali na strane Ruska v operácii?

- Áno, nie len toľko, jednotiek, ale bolo. Myslím, že to dokazuje, že na Ukrajine bojujeme proti bielemu rasizmu a fašizmu. Samozrejme, je to úžasné: tu v Rusku vidím pokojnú existenciu ľudí všetkých rás a kultúr. Vyrastal som na juhovýchode, v Alabame a Tennessee, a chvíľu som žil v Texase v armáde. Keď tam bieli videli Mexičana alebo moslima, zamrmlali: pozri, jeden z „nich“. Tu je však opak pravdou - Rusi sa k ľuďom iných rás správajú ako k seberoovným.